

**ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE
WOJEWODY LUBUSKIEGO**

Nr NK-I.4131.119.2013.ACze

z dnia 17 kwietnia 2013 r.

Rada Miejska w Łęknicy

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn zm.) stwierdzam nieważność § 1 ust. pkt 4-6, §2 ust.2 pkt 1 w części "za pośrednictwem Urzędu Miejskiego w Łęknicy", §2 ust 2 pkt 3, § 3 ust.2 pkt 7, § 4 ust.1 pkt 2, §5 ust. 1 pkt. 2, §6 ust. 5, § 7 ust. 2 i ust. 4-6, w § 8 pkt 2 w części "przy pomocy Urzędu Miejskiego w Łęknicy", § 8 pkt 3, § 9 ust.2, §11 oraz Załącznika nr 1 i nr 2 w Programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Łęknica w 2013 roku stanowiącego załącznik do uchwały Nr XXIV.181.2013 Rady Miejskiej w Łęknicy z dnia 26 marca 2013 r. w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Łęknica w 2013 roku.

Uzasadnienie

W dniu 26 marca 2013 r. Rada Miejska w Łęknicy podjęła uchwałę w sprawie w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Łęknica w 2013 roku, której załącznikiem jest Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Łęknica w 2013 roku. Uchwała doręczona została organowi nadzoru w dniu 29 marca 2013 roku.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, że uchwała Nr XXIV.1812013 Rady Miejskiej w Łęknicy w wyżej wskazanej części Załącznika zwanego dalej "Programem", istotnie narusza prawo, tj. art. 11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (t.j. Dz.U. z 2003r. Nr 106, poz. 1002 z późn. zm.) zwana dalej "ustawą".

Zgodnie z treścią przywołanego w podstawie prawnej uchwały art. 11a ustawy o ochronie zwierząt rada gminy wypełniając obowiązek o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program, o którym mowa w ust. 1, obejmuje: 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt, 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie; 3) odławianie bezdomnych zwierząt; 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt; 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt; 6) usypianie ślepych miotów; 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich; 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt (ust.2). W programie należy zamieścić wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na ich realizację, które w całości ponosi gmina (ust.5).

Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt jest aktem o charakterze wewnętrznym skierowanym do organów gminy oraz podporządkowanych gminie podmiotów. Jak sama nazwa wskazuje, dotyczy wyłącznie przygotowania i realizacji zadania własnego gminy, jakim jest opieka nad zwierzętami bezdomnymi tj. nieposiadającymi właściciela.

Stąd też należało zakwestionować jego §6 ust. 5, § 7 ust. 4-6, § 9 ust.2 oraz Załączniki nr 1 i nr 2 w Programie. Norma kompetencyjna art. 11a ustawy nie upoważnia Rady do nakładania na właścicieli zwierząt obowiązku ponoszenia kosztów czy też partycypowania w tych kosztach. Organ nadzoru nie kwestionuje samej możliwości ewentualnego dofinansowania przez Gminę zabiegów m. in. sterylizacji, kastracji. Zaznaczyć należy iż Rada może uregulować w/w kwestie w odrębnej uchwale w przedmiocie udzielenia dotacji, zaliczanej do kategorii aktów prawa miejscowego. W art.11a ust.5 ustawy wyraźnie postanowiono, że program, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków, zaś koszty realizacji programu ponosi gmina. Ustawa nie przewiduje współuczestniczenia w kosztach realizacji programu przeciwdziałania bezdomności oraz opieki nad bezdomnymi zwierzętami właścicieli zwierząt. Czym innym jest wskazanie wysokości środków finansowych i sposobu wydatkowania tych środków, a zupełnie czym innym określenie zasad dofinansowania określonych zabiegów na rzecz właścicieli zwierząt.

Z kolei w przypadku §2 ust 2 pkt 3, § 4 ust.1 pkt 2, §5 ust. 1 pkt. 2, § 8 pkt 3, organ nadzoru kwestionuje zapisy uchwały odnoszące się do współpracy Gminy z organizacjami pozarządowymi, które powinny zostać uregulowane przez Radę w uchwale w sprawie programu współpracy z organizacjami pozarządowymi, której podstawa prawna została określona w art. 5a ust.4 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U z 2010r. Nr 234, poz. 1536 z późn zm), (wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 6 grudnia 2012r. sygn. akt II SA/Wr 686/12) Wprowadzając powyższe uregulowania Rada przekroczyła delegację ustawową co stanowi istotne naruszenie prawa.

Ponadto, jak organ nadzoru wskazał wyżej ustawodawca w art.11a ust.2 i 3 ustawy zawarł katalog zagadnień, które rada podejmując przedmiotową uchwałę powinna uregulować . W ocenie organu nadzoru brak jest podstawy prawnej do przyjęcia w dokumencie programowym takich spraw jak edukacja mieszkańców czy akcje zachęcające do określonych działań (§ 3 ust.2 pkt 7, § 7 ust. 2, § 11), a także wprowadzania definicji pojęć: "zwierząt bezdomnych", "zwierząt domowych" oraz "kotów wolno żyjących"(wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 11 grudnia 2012 r. sygn akt II SA/Wr 570/12).

Kolejnym przekroczeniem kompetencji rady są zapisy zawarte w §2 ust.2 pkt 1 oraz w § 8 pkt 2 w których rada decyduje za organ wykonawczy o sposobie wykonania zadań.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej „Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”. W doktrynie i orzecznictwie sądowoadministracyjnym ugruntowany jest pogląd, że organy jednostek samorządu terytorialnego podejmując uchwały muszą, treść swoich regulacji dostosować ściśle do zakresu przyznanego im upoważnienia i przysługujących im kompetencji wynikających z ich zadań, a w razie wątpliwości co do zakresu tego upoważnienia, wyjaśnić te wątpliwości przez zastosowanie wykładni zawężającej (m.in. wyrok NSA z 4 lutego 1999 r., sygn. akt II SA/Wr 1302/97; wyrok WSA z 6 listopada 2012r., sygn. akt II SA/Gd 482/12).

W tym stanie rzeczy należało orzec jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru
i Kontroli

Teresa Kaczmarek